

anker, mindretallet er fremkommet med, og såfremt der tillige sker en vedtagelse af de ændringsforslag, som mindretallet er medforlagsstiller til, og som indebærer, at den nedsatte arbejdsgruppe også skal se nærmere på alle aspekter af ændringer af dagpengeretten for deltidsansatte, kan mindretallet stemme for lovforslaget ved 3. behandling.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til gennemførelse af det foreliggende lovforslag. Mindretallet er af den opfattelse, at der skal gøres, hvad der er muligt for at mindske fejludbetalingerne i A-kassesystemet, men finder ikke, at det foreliggende lovforslag indikerer, at disse fejludbetalinger skulle blive mindre, hvis lovforslaget gennemføres i den udformning, det har til folketingets 2. behandling.

Det er mindretallets opfattelse, at tinget burde afvente arbejdet i det såkaldte Bonnerup Nielsen-udvalg, som bl.a. har til opgave at tydeliggøre og forenkle regelsættet vedrørende A-kasselovgivningen. Det er mindretallets opfattelse, at dette udvalgsarbejde, hvori bl.a. arbejdsmarkedets parter deltager, vil kunne fremkomme med betydelig mere kvalificerede forslag til løsning af den opgave, lovforslaget tilsigter at løse.

Mindretallet finder det i øvrigt betænkeligt, at der ved loven indføres en forvaltningspraksis, som er betydelig strammere, end man hidtil har set i Danmark. Ingen andre offentlige ydelsessystemer bliver pålagt så skrappe forvaltnings- og ansvarsregler, som det er tilfældet med denne lovs bestemmelser. Dette finder mindretallet overordentlig betænkeligt, også på baggrund af, at lovens gennemførelse ikke hjælper kasserne på nogen måde til at nedsætte fejludbetalingerne.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) ønsker et mere overskueligt og administrerbart regelsæt. Mindretallet ønsker også fejludbetalingerne nedbragt, men skal dog ikke undlade at pege på, at fejludbetalingernes størrelse er vildt overdreven, og at den borgerlige hetz imod fejludbetalingerne har haft et helt grotesk omfang. I 1983 blev der fejlagtigt udbetalt 2,69 pct. af de samlede udbetalte dagpenge. Dette er et fald fra året før, hvor fejludbetalingerne udgjorde godt 3 pct.

Mindretallet mener, at lovforslaget starter i den forkerte ende. Det handler ikke om en reel regelsanering og regelforenkling. Det handler om at stramme kassernes ansvar. I § 86, stk. 2, står der i den nugældende affattelse: »I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, har kassen kun krav på refusion fra statskassen, såfremt det godtgøres, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindret ved almindelig agtpågivenhed . . .«. Denne tekst skærpes nu. Efter et opblødende ændringsforslag fra arbejdsministeren tiltrådt af udvalget, står der nu: »I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, har kassen ikke krav på refusion fra statskassen, og udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold.«

Dette kan kun forstås som en klar skærpelse af den i øjeblikket gældende bestemmelse.

Hvis der ikke var tale om en skærpelse, må man også spørge sig selv, hvad ændringen egentlig skal til for.

Mindretallet skal på den baggrund indstille lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet det dog kan tiltræde ministerens ændringsforslag, som er opblødninger i forhold til lovforslagets oprindelige indhold, hvor kasserne eksempelvis end ikke havde krav på refusion fra statskassen, selv om den fejlagtige udbetaling skyldtes et medlems svigagtige oplysninger. Mindretallet kan også tiltræde de ændringsforslag, som oprindeligt er stillet af socialistisk folkeparti, og som tager højde for, at der i lovforslaget var indbygget forringelser for deltidsforsikrede, idet det bl.a. skulle vare 13 uger med fuldtidsarbejde for at kunne overgå fra at være deltidsforsikret til at være fuldtidsforsikret mod tidligere 5.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 57 indsættes efter stk. 5:

»Stk. 6. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at dagpenge kun kan udbetales, hvis tidspunktet for og årsagen til medlem-